

עין משפט
גד מצות

ה :
ב ג מ' שס הלכה ד:
א ד מ' פ"ג מהלכות
תפלה הלכה ח טור
ש"ע א"ח סי' קה ס"ו:

אחר. כיון דנטמא בשעה
שהוא רואי להביא בה
קרבן חייב על כל אחת
ואחת אלא ש"מ דלא
בר' (אלעזר) ומקשה רב
ספא אפיוקא דר' ירמיה
הנתיא ר' נתן דסבר ספא
דעני השלומי דראשון הוא
איכא לשנוי בדשניין.
אלא לר' דסבר ספא שני
דגל בפני עצמו הוא. מאי
ר' נתן למירי דבר' ר'

פרק מי שהיה טמא או
ברוך רחוקה בחללתו.
והשקט שטא נטמא אדית
להל חלומין בפסח שני).
ונתנה דברי ר' יוימא
ומשני ליל שמעי [שגני]
הדרון כללו נטמא וס
שמעי שלו ואמרין עליה
שמי ככר נטמא בעת
שנחתכי בה כרבן לפניך
משלמין בעת שתרצן.
ומקשינן עליה דרב פפא
מי ככר ר' יוחנן לילה
לילה מחוסר זמן, והארי
יוחנן בכריתות שם. פרק
ראשון בו אה אה ראיא

אחת כלילה ושתיים ביום
שמיים שלו מביא קרבן
אחר. שתיים כלילה ואחת
ביום שמיים שלו אינו
מביא קרבן אחר. ואי סיד
דרי יוחנן אמר לילה אינו
מחוסר זמן אפילו שתיים
כלילה לילי שמיני ואחת
ביום יבוא דהא אמרת
לילה יוחנן אינו שמיני
שמיני שמיני הוא ומפרק
רב פסא כי רמז ר' יוחנן
שתיים כלילה ואחת ביום
אין מביא לרבויה האומר
לילה מחוסר זמן ואמרין
הא פשוטה היא מאי
אחר ר' יוחנן לאשמעינן.

[illegible][illegible]

בברוא סופא. ראוה דמוה
 לו מעיקרא משכא
 והשתא אברא (ב"ק דף סו:) וב"ר
 א"ש יאי עניותא לברתיה דעקב
 בערקהא סומקהא לטוסיא חיוורא
בבא באחוריו פניה. משע לישא
 דפסיקא ליה דיש ממור מחייבי
 בריעות מדנקט (א) אחוריו טפי מכל
 שאר עריות והיינו כשמעין התימני
 (א) (בבדושין פסקא האומר) (דף סא:)
 [פי' בדושין עד:]
 אפילו

כל מדות טובות ליתן לישראל
 רב יוסף היינו דאמרי אינשי
 חיוורא: ר' שמעון בן מנסיא
 הבא על הערוה והוליד ממנה
 תניא "רבי שמעון בן מנסיא
 נולד אדם אפשר שיחזיר גלגל
 נסתר מן העולם והלך לו רב
 ובקרוה חזיר אלא בקרוה טלה
 והורה בן לקיש אמר כל
 אומר יצפור נודדת מן קנו
 אבותיכם בי עול כי רחקו
 באשתי איש ואי בעית אימי

החמורו בזה אחד שכבר נהגו כן ואם
אלא במרחק בכור עני לפרוש בו. כו.
משוזה לפי ששם דבר שאין לו רפואה
לקרוב שמה נפל בו מוס ומתקלקל. כן
הולד נמי יש זכרון לעונו שאשרה על

שני תשלומין דראשון הוא אלא למ"ד כ"א שני
 ורגל בפני עצמו הוא מאי איכא למימר אלא
 אמר רב פפא קסבר רבי יוחנן לילא אינו
 מחוסר זמן ומי א"ר יוחנן הכי ויהאמר רבי
 יוחנן יראה אחת בלילה ושנים ביום מביא
 שנים בלילה ואחת ביום אינו מביא ואי
 ס"ד קסבר רבי יוחנן לילה אינו מחוסר זמן
 אפילו שנים בלילה ואחת ביום מביא כי
 קא"ר יוחנן לדברי האומר לילה מחוסר זמן
 לדברי האומר פשיטא שנים ביום ואחת
 בלילה אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא
 באתקפתא דרב שישא בריה דרב אידי
 קמ"ל כדרב יוסף: עבר הרגל ולא חג אינו
 חייב באחריותו ועל זה נאמר מעוות לא
 יוכל לתקון וחסרון לא יוכל להימנות: א"ל
 רב הוה ליה להלל האי להימנות להמלות
 מיבעי ליה אלא זה שמנוהו תבירו לדבר
 מצוה והוא לא נמנה עמון תניא גמי הכי
 ממעוות לא יוכל לתקון זה שביטל ק"ש של
 שחרית או קריאת שמע של ערבית או
 שביטל תפלה של שחרית או תפלה של
 ערבית וחסרון לא יוכל להימנות זה שנמנו
 תביריו לדבר מצוה והוא לא נמנה עמון א"ל
 רב הוה ליה להלל מאי דכתיב וישבתם
 ודוראתם בין צדיק לרשע בין עובד אלהים
 לאשר לא עבדו היינו צדיק היינו עובד אלהים
 היינו רשע היינו אשר לא עבדו א"ל עבדו
 ולא עבדו תרייהו צדיקי גמורי יגתו ואינו
 דומה שונה פרקו ממה פעמים לשונה פרקו
 ממה ואחד א"ל ומשום חד זימנא קרי ליה
 לא עבדו א"ל אין צא ולמד משוק של חמרין
 עושרה פרסי בזוזא חד עשר פרסי בתרי
 זוזי א"ל אליהו לבר הוה וא"ל לר' אלעזר
 מאי דכתיב הנה צרפתוך ולא בכסף
 ובחרתך בכור עוני מלמד שחזר הקב"ה על
 לא מצא אלא עניות אמר שמואל ואיתימא
 רבי עניינותא יהודאי כי ברוח סומקא לסוסיא
 מי א"ל זה הוא מעוות לא יוכל לתקון זה
 ממזר וכו': הוליד אין לא הוליד לא והא
 אומר גונב אדם אפשר שיחזיר גנבו ויתקן
 וכן אבל הבא על אשת איש ואסרה לבעלה
 שמעון בן יוחי אומר אין אומר בקרו גמל
 זה זה תלמיד חכם שפירש מן התורה רבי
 חכם שפירש מן התורה עליו הכתוב
 כן איש נודד ממקומו ואומר ימה מצאו
 ועלי לא קשיא כאן באחותו פגויה כאן
 הא והא באשת איש ולא קשיא כאן
 כאונס

זו לו לילך פרסה יומה ישאלך שני זוחים: **זרפסין** ולא כצ
זוא המרסם) שזורפין זו: **נגב ארם**. גניבה אפשר שיזמיר
יון **אומר בקרו גמל**. זה לקרנן. כלומר מי שהוא מעוות ממס
יון קנקלו נופל בצלם שהיה טוב ממחילה: **אחזבו פניהם**. ה
לה לא שנה אחזבו ולא שנה נכרית: **יבאזום**. לא אקרה ש

זה שנמנו חביריו לרבר מצוה צדיק לרשע בין עובד אלהים אין לו תקנה ואע"פ שלא הוליד על אחרים ויש לו תקנה בתשובה

אין עליו שום חובה רחמי לפרק
אין לו עליו תשלומין: ומה א"ר ויחנן.
אין לילה מחוסר זמן: וסב"ר ויחנן
רחמ"ה אחת בלילה. וז' ספסר שבעה
נקיים כמחשפטו וטבל והעריב משמו
והחזיר ורח"ה אחת בלילה ושמים למחר:
הקרבן על טומאה שנים ו'
לגד מן הקרבן שצריך על הראשונה
ויצוה שני קרבנות כשעוסק האוכל
בשל רח"ה השניה עד שלא לשה
בשל רח"ה הראה להביא קרבן יס לו
לשל תשלומין ואף על השניה יצו אע"פ
שסמלתה בתוך זמן קרבן הראשונה
אלא אמרינן חדא טומאה היא. ופי' ר' ר
ויספק ר' הטעם בזה' כרימות' לפי
שסמלתה ראשונה ש' וז' אינה אלא

במקרה בעלמא וכו' חזי אינן למחר
מנטרפת בדידיה ה"א אע"פ שיהיה
לדידיה ראשונה בתוך קרבן ראשון
והיה זה הדבר חזי למחר מנטרפת
בדידיה: ואי' מלקא דמקא לילה אין
מחוסר וקן. אפילו ראה שלשמן
בלילה זה כבר יאח מומן ראשון ושני
ויבטח קן יא' דכסירה ליה לילה
מחוסר וקן הלכך אם ראה שנים
בלילה הויא לה יבשה אירכתא: כי
א"ר יומקן. הויא לדברי האומר
לילה מחוסר וקן אמרה אבל לדריה
מכסירה ליה אפילו ראה כוון בלילה
לדברי האומר פשיטא. אי

[illegible]

ולא באש כמו שזורפים הכסף באש
 יתקן: נערד מן העולם. אין לו עוד
 ו אין זה מעוות: אלא בקרו טלה. זה
 אין לא הוליד לא: באשם איש. בלא
 עשה לפיכך הוליד אין לא הוליד לא:
 ברזון

דרק' לא קישא מתני' באחותו פנייה וברוצא
 אלא אם הוליד ממנה בן כי הוא סמוך

[illegible]

1. ושבחתם ווראיתם בין
צדיק לרשע בין עבד
אלהים לאשדל בין
עבד: מלאכי ג' י"ח
2. הנה צרפתיק ולא
בכסף בחרתיק כבוד
ענה: ישימה י"ח
3. בצפור נודדת מן קנה
כן איש נודד ממקומו:
משלי כ"ח
4. כה אמר י' מה צמאו
אבותיכם ב' עול כי
רחקו מעלי וילכו אחרי
ההבל וההבלה
ידימיהו ב' ה'

רבינו חננאל (המס'ק)
לאשר לא עבדו היינו
צדיק היינו עבד אלהים.
א"ל ה'ן. (וא"ל תרנונו)
צדיק ינהג. מיהו צדיק
שומר ק"א פסמים
ועבדו אלהים להשגה
ועבד ק"א פסמים. ומשם
פסע אתה יתירה היינו
נקרא צדיק עבד אלהים.
א"ל ה'ן. ואתה רבד רבד
מ"ש משיבות בידות. ואם
פרס משכב במוט. וזו
הן י"א פרס בחרתי וזו
אלהו לבד ה' וזו
מ"א רבדים וזו חזקת
אלה בנסף חזקת כבוד
עני. ואתה חזקת
כל המדות וזו מ"א
נאה לישראל כעניו
נא שיהא לכם שבור
ומוחלת להם ענינים
תחלותי לרמתי והשדו.
והיותי ראשי אשך י"א
מסכנות לישראל כבוד
סומא לסוסי חורא
שגלו דודו מן הקבה
סמכרובן עורו למנין
סנאמר שימן שיוון
ויבעט וזו. כרעם כן
חטא לי כבודם בלקול
חטא הני מחליף כבודם
שדא עשר. אחליף את
כבודי שני קולן. ר'
משמען כן שטא אומר
מעות לא חל הקדק'
הב לעזרה והוליד
כזו ואני וזה אירו
היה ר'זן וסא לע שש
חברו וסא לע בעלע
הכ שאין ביאורא איהא
לעולם א"ל תנענ